

ia 22.07.2025

**Komisja Petycji
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa**

PETYCJA

Szanowni Państwo,

niniejszym, jako obywatel Rzeczypospolitej Polskiej oraz właściciel małego obiektu hotelowego w miejscowości

, zwracam się do Szanownej Komisji w sprawie zmiany obecnie funkcjonujących zasad ustalania obowiązkowych opłat licencyjnych na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, w szczególności Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, dla podmiotów prowadzących działalność hotelarską.

Zwracam uwagę, że aktualne regulacje umożliwiające ustalanie jednolitych, ogólnopolskich stawek licencyjnych dla podmiotów prowadzących działalność hotelarską, nie uwzględniają istotnych różnic w warunkach prowadzenia tej działalności. Mowa w szczególności o kwestiach związanych z lokalizacją obiektu, długością sezonu turystycznego, wielkością obiektu i jego faktycznym obłożeniem oraz wysokością opłat za dobę hotelową. W praktyce oznacza to, że małe, sezonowe hotele zlokalizowane na terenach wiejskich, często funkcjonujące jedynie przez kilka miesięcy w roku, objęte są identycznymi stawkami licencyjnymi, jak duże, całoroczne hotele zlokalizowane w miastach, cieszące się całorocznie stałym, wysokim obłożeniem.

Aktualnie opłaty licencyjne naliczane są bowiem przez OZZ na podstawie zatwierdzonej Tabeli stawek wynagrodzeń za odtwarzanie utworów i przedmiotów praw pokrewnych, która w punkcie 13 „Noclegi – TV” określa stawki wynagrodzeń za odtwarzanie za pomocą urządzeń służących do odbioru programów telewizyjnych w pokojach hotelowych. Jak wskazano w ppkt II, „stawki wynagrodzeń są ustalane w formie miesięcznego ryczału, w którym uwzględnione zostało średnie wykorzystanie miejsc noclegowych (obłożenie)”. Zapis

ten jest niejednoznaczny i jest interpretowany w ten sposób, jakoby „średnie wykorzystanie miejsc noclegowych (obłożenie)” było uwzględniane indywidualnie dla danego hotelu. Tak się jednak nie dzieje. Średnie wykorzystanie miejsc noclegowych (obłożenie) zostało obliczone jako średnia dla wszystkich hoteli w Polsce w danej kategorii. Oznacza to, że mały polski hotel który ma obłożenie średnie w roku rzędu 30% i duży zagraniczny hotel sieciowy który ma obłożenie średnie w roku 90%, płacą taką samą opłatę (zakładającą np. średnie obłożenie dla wszystkich hoteli na poziomie 60%). Oznacza to, że mały polski hotel płaci za 30% obłożenia więcej ($30\% + 30\% = 60\%$)! A duży zagraniczny hotel płaci za 30% obłożenia mniej ($90\% - 30\% + 6\% = 66\%$). Tak oto, małe polskie hotele płacą w dyskryminujący sposób więcej, „dotując” niejako duże zagraniczne hotele w tej materii.

W konsekwencji, przy wyliczeniu ostatecznej opłaty dla OZZ, OZZ nie uwzględniają już faktycznego obłożenia danego obiektu hotelowego (a jednocześnie OZZ nie dopuszczają indywidualnego ustalania czy negocjowania stawki). Należy jednak zwrócić uwagę, że owe średnie obłożenie znacząco różni się w przypadku, z jednej strony, małego hotelu położonego w mniej atrakcyjnej lokalizacji, lub lokalizacji sezonowej, a z drugiej – dużego, miejskiego hotelu. Jeżeli zatem stawkę dla obu tych obiektów ustalono na tej samej zasadzie, rzekomo uwzględniającej ich średnie obłożenie, to z definicji oznacza to wadliwość tego podejścia – trudno bowiem mówić o rzeczywistym uwzględnieniu warunków tak różnych obiektów w jednolity sposób.

Powyższy mechanizm, polegający na ustaleniu jednej, uniwersalnej stawki dla wszystkich podmiotów z branży hotelarskiej, bez możliwości indywidualizacji tej wysokości w odniesieniu do konkretnego podmiotu, jest niesprawiedliwy i dyskryminujący wobec mniejszych polskich przedsiębiorców, którzy nie mają możliwości konkurowania z dużymi zagranicznymi sieciami hotelowymi, a jednocześnie są zobowiązani do ponoszenia porównywalnych a nawet relatywnie zdecydowanie wyższych kosztów z tytułu opłat licencyjnych. Tego rodzaju system narusza zasadę stosowania przez organizacje zbiorowego zarządzania obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów przy ustalaniu należnych wynagrodzeń z art. 44 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1665), a nadto również zasadę równości wobec prawa, wynikającą z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W szczególności trudno uznać za sprawiedliwe naliczanie jednakowej (zryczałtowanej) stawki licencyjnej za każdy oferowany pokój niezależnie od wykorzystania tego pokoju np. ze względu na remont, renowacje i jego niedostępność dla klienta (często wielotygodniową), czy też ceny doby hotelowej. Aktualna tabela przewiduje identyczną stawkę względem pokoju, niezależnie od tego, czy pokój jest dostępny czy nie, oraz czy koszt doby hotelowej wynosi 100 zł czy np. 1000 zł. W sposób rażący stanowi to uprzywilejowanie luksusowych

obiektów, dla których koszt licencji dla OZZ staje się marginalny w porównaniu do pozycji mniejszych i tańszych hoteli.

W związku z powyższym wnoszę o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu nowelizacji przepisów dotyczących zasad ustalania tabel wynagrodzeń stosowanych przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Z wyrazami szacunku

[imię i nazwisko]